

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

આવક-કર અધિકારી અને અન્ય, બોમ્બે

વી.

ધ સિમ્પ્લેક્સ મિલ્સ લિમિટેડ, બોમ્બે

(એસ. કે. દાસ, જે. એલ. કપૂર, એ. કે. સરકાર, એમ. હિદાયતુલ્લાહ અને

રઘુબર દયાળ, જે. જે.)

આવકવેરાનું પુનઃમૂલ્યાંકન-માન્યતા-કરવેરાની અગાઉથી ચૂકવણી આંશિક રીતે આકારણી-કરદાતાને કાનૂની વ્યાજની ચૂકવણી-રકમ ઘટાડતા કાયદામાં સુધારો-વધારાની વસૂલાત-ભારતીય આવકવેરાનો કાયદો, ૧૯૨૨ (૧૯૨૨નો ૧૧), કલમ ૩૪, ૧૮ એ (૧), (૫), (૮), (૧૧) પર રિફંડપાત્ર જોવા મળે છે.

કરદાતા પ્રતિવાદીએ આકારણી વર્ષ ૧૯૫૨-૫૩ માટે આવકવેરાના કાયદાની કલમ ૧૮ A (૧) હેઠળ કરવેરાની અગાઉથી ચૂકવણી કરી હતી.૩૦ ઓગસ્ટ, ૧૯૫૨ના રોજ નિયમિત મૂલ્યાંકન પર ચૂકવવામાં આવેલી રકમનો એક ભાગ રિફંડપાત્ર હોવાનું જણાયું હતું.૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૨ના રોજ રૂ. ૧૪,૭૨૦-૧૪-૦.કલમ ૧૮ એ (૫) હેઠળ પ્રતિવાદીને પરત કરવાની રકમ પર વ્યાજ તરીકે ચૂકવવામાં આવી હતી, જે તે સમયે હતી.પેટા-કલમમાં ૨૪ મે, ૧૯૫૩ના રોજ સુધારો કરવામાં આવ્યો હતો, જે ૧ એપ્રિલ, ૧૯૫૨થી પાછલી અસરથી અમલમાં આવી હતી.કાયદા હેઠળ, જેમ કે તે સુધારા પછી અસ્તિત્વમાં હતું, કરદાતા રૂ. ૯,૪૦૪-૫-૦ ના હક્કદાર હતા અને વધુ નહીં.આવકવેરાના અધિકારીએ કલમ ૩૪ (૧) (બી) હેઠળ નોટિસ બહાર પાડી હતી, જેમાં પ્રતિવાદીનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હતું અને તેને અતિશય રાહતની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી તેના આધારે પુનઃમૂલ્યાંકન દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલી વધારાની વસૂલાત કરવાની દરખાસ્ત કરવામાં આવી હતી.પછીના આધારના આધારે તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલા આદેશ દ્વારા, તેમણે વધારાની વસૂલાતનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.પ્રતિવાદીએ બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ હાઈકોર્ટમાં અરજી કરી હતી અને તે અદાલતે આ આદેશને રદ કર્યો હતો.

એવું માનવામાં આવે છે કે કાયદાની કલમ ૩૪ લાગુ પડતી નથી.વર્તમાન કેસમાં તેની લાગુ પડવા માટેની કોઈ પણ શરતો પૂર્ણ કરવામાં આવી ન હતી.

આ કેસ અંડર-એસેસમેન્ટનો ન હતો, પરંતુ ખરેખર ઓવર-એસેસમેન્ટનો હતો, જોકે ચૂકવવાપાત્ર હોવાનું જણાયું હતું તેના કરતાં વધુ માટે કામચલાઉ કરવેરા તરીકે અગાઉથી ચૂકવવામાં આવ્યો હતો.ન તો કરદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલી રકમ કરતાં વધુ રકમ પર સરકાર દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલા વ્યાજ માટે અતિશય રાહત આપવાનો એક પણ કેસ ન હતો, તે કરદાતાઓને બિલકુલ રાહત આપતો ન હતો.તેથી, આવા વ્યાજની વધુ પડતી ચુકવણી એ કેસ ન હોઈ શકે કે જ્યાં કરદાતાને વધુ રાહત આપવામાં આવી હોય.

કલમ ૧૮ની પેટા-કલમો (૮) અને (૧૧) એ કરપાત્ર વ્યક્તિ દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ સાથે વ્યવહાર કરે છે અને એવું દર્શાવતું નથી કે કલમ ૧૮ એ (૫) હેઠળ સરકાર દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ કરપાત્ર વ્યક્તિ દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર કરનો એક ભાગ છે જેથી એવી દલીલ તરફ દોરી જાય કે આવા વ્યાજનું વધારાનું ભથ્થું કરપાત્ર વ્યક્તિને વધારાની રાહત આપવાની બાબતમાં હતું.

એવું પણ ન કહી શકાય કે અગાઉથી ચૂકવેલા કરવેરા માટે સરકાર દ્વારા કરદાતાઓને ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ એ કરદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલો કર હતો.

આવકવેરાના એમ. ચોકલિંગમ વી. કમીશનર, મદ્રાસ, [૧૯૬૩] સપ.૧ એસ. સી. આર. ૫૯૯ એ સમજાવ્યું અને અલગ પાડ્યું.

દિવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર:૧૯૬૨ની સિવિલ અપીલ નંબર ૧૬૫.

૧૯૫૮ની અપીલ નંબર ૬૦માં બોમ્બે હાઈકોર્ટના ૧૧ માર્ચ, ૧૯૫૯ના ચુકાદા અને આદેશ સામે વિશેષ રજા દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તાઓ માટે એન. ડી. કારખાનીસ અને આર. એન. સચથે.

પ્રતિવાદી માટે આર. જે. કોલાહ, જે. બી. દાદાચંજી, ઓ. સી. માથુર અને રવિંદર નારાયણ.

૧૯૬૨. ૧૫ નવેમ્બર.કોર્ટનો ચુકાદો એસ. એ. આર. કે. આર.,
જે.

આ અપીલ સંપૂર્ણપણે આધાર વગરની છે.તે આવકવેરો
અધિનિયમ, ૧૯૨૨ની કલમ ૩૪ હેઠળ કરવામાં આવેલા મૂલ્યાંકનના આદેશને
રદ કરતી રિટ માટે પ્રતિવાદી મૂલ્યાંકનકર્તા દ્વારા બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ
કરવામાં આવેલી અરજીમાંથી ઉદ્ભવે છે.

પ્રતિવાદીએ આકારણી વર્ષ ૧૯૫૨-૫૩ માટે આવકવેરાના
કાયદાની કલમ ૧૮ A (૧) હેઠળ કરવેરાની અગાઉથી ચૂકવણી કરી હતી.૩૦
ઓગસ્ટ, ૧૯૫૨ના રોજ આ વર્ષ માટે નિયમિત આકારણી કરવામાં આવી હતી
અને અગાઉથી ચૂકવવામાં આવેલા કરવેરાનો એક ભાગ પ્રતિવાદીને પરત કરવા
યોગ્ય હોવાનું જણાયું હતું.કલમ ૧૮એની પેટા-કલમ (૫) ની જોગવાઈઓ
હેઠળ, આ કલમ હેઠળ કરદાતા દ્વારા અગાઉથી ચૂકવવામાં આવેલી રકમ પર
ચોક્કસ દરે વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર હતું.આ જોગવાઈ હેઠળ પ્રતિવાદીને ચૂકવવાપાત્ર
રૂપિયા ૧૪,૭૨૦-૧૪-૦ મળી આવ્યા હતા અને આ રકમ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૨માં
ચૂકવવામાં આવી હતી.૨૪ મે, ૧૯૫૩ના રોજ ૧ એપ્રિલ, ૧૯૫૨થી કલમ
૧૮એની પેટા-કલમ (૫) માં સુધારો કરવામાં આવ્યો હતો.આ સુધારાનો
વિગતવાર ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી નથી અને તે જણાવવું પૂરતું છે કે તેના હેઠળ

સરકારે પ્રતિવાદીને રૂ. ૧૪,૭૨૦-૧૪-૦ ને બદલે રૂ. ૯,૪૦૪-૫-૦ ચુકવવાનું હતું.

૧૮ માર્ચ, ૧૯૫૭ના રોજ કલમ ૩૪ (૧) (બી) હેઠળ નોટિસ બહાર પાડવામાં આવી હતી, જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે આવકવેરાના અધિકારી પાસે એવું માનવાનું કારણ હોવાથી કે ૩૧ માર્ચ, ૧૯૫૩ના રોજ પૂરા થતા આકારણી વર્ષ માટે પ્રતિવાદીની આવકનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હતું અને તે અતિશય રાહતનો વિષય હતો, તેમણે ઉપરોક્ત આવકનું ફરીથી મૂલ્યાંકન કરવાની દરખાસ્ત કરી હતી. પ્રતિવાદીએ વિરોધ કર્યો પરંતુ વિરોધ હોવા છતાં, કલમ ૩૪ હેઠળ ફરીથી મૂલ્યાંકન ૩૦ જુલાઈ, ૧૯૫૭ ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. પુનઃમૂલ્યાંકનના આદેશમાં જણાવ્યું હતું કે: "કલમ ૧૮એ (૫) ની સુધારેલી જોગવાઈઓ અનુસાર કરદાતા મૂળ આકારણી દરમિયાન તેને જે રકમની મંજૂરી આપવામાં આવી છે તેના કરતા ઘણી ઓછી રકમના વ્યાજ માટે હકદાર હતો. કલમ ૨૩ (૩) હેઠળ મૂળ આકારણીમાં કરદાતાને અતિશય રાહત આપવામાં આવી છે અને મને વધારાની વ્યાજની વસૂલાત કરવામાં સક્ષમ બનાવવા માટે કલમ ૩૪ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી. તેથી હું મૂળ આકારણી દરમિયાન કરદાતાને મંજૂર કરાયેલ વધારાનું વ્યાજ વસૂલવા માટે આગળ વધીશ. બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ પ્રતિવાદીની અરજી પર બોમ્બે

હાઈકોર્ટ દ્વારા આ આદેશને રદ કરવામાં આવ્યો હતો.આથી આ અપીલ કરવામાં આવી છે.

જ્યાં સુધી અમારા હેતુઓ માટેની સામગ્રી આ શરતોમાં છે ત્યાં સુધી કાયદાની કલમ ૩૪ હેઠળ વિવાદિત આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો:

કલમ ૩૪.

(૧) "જો -

(અ)

(બી)

આવકવેરાના અધિકારી પાસે એવું માનવાનું કારણ છે કે આવકવેરાને પાત્ર આવક, નફો અથવા લાભ કોઈપણ વર્ષ માટે આકારણીમાંથી બચી ગયા છે, અથવા ખૂબ ઓછા દરે મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે અથવા મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે, અથવા આ

અધિનિયમ હેઠળ અતિશય રાહતનો વિષય
બનાવવામાં આવ્યો છે, અથવા અતિશય નુકસાન
અથવા અવમૂલ્યન ભથ્થાની ગણતરી કરવામાં
આવી છે, તે આવી આવક, નફો અથવા લાભનું
મૂલ્યાંકન અથવા પુનઃમૂલ્યાંકન કરવા અથવા
નુકસાન અથવા અવમૂલ્યન ભથ્થાની પુનઃગણતરી
કરવા માટે કારણભૂત છે.

આ કલમ હેઠળ મૂલ્યાંકન, પુનઃમૂલ્યાંકન અથવા પુનઃગણતરી
કાયદાની જોગવાઈઓ અનુસાર કરવામાં આવે છે, જાણે કે તે કાયદાની કલમ ૨૨
હેઠળની નોટિસ અનુસાર હોય.

તેથી, આ કલમ હેઠળ, જો આવક, નફો અથવા લાભ
આકારણીમાંથી બચી ગયા હોય અથવા ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હોય
અથવા ખૂબ નીચા દરે મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હોય અથવા અતિશય રાહત
અથવા અતિશય નુકસાન અથવા અવમૂલ્યનનો વિષય બનાવવામાં આવ્યો હોય
તો અગાઉ કરવામાં આવેલ આકારણી ફરીથી ખોલી શકાય છે.અમને એવું લાગતું
નથી કે આમાંથી કોઈ પણ શરતો વર્તમાન કેસમાં પૂર્ણ થઈ હોવાનું કહી
શકાય.કલમ ૩૪ હેઠળની નોટિસમાં આ તમામ આધારો જણાવવામાં આવ્યા છે

પરંતુ તેમાંથી માત્ર બેનો ઉદ્દેશ નોટિસમાં કરવામાં આવ્યો છે જે અગાઉ અમારા દ્વારા નક્કી કરવામાં આવ્યો છે કારણ કે અપીલકર્તાઓના વકીલે અન્ય કોઈ આધાર પર આધાર રાખ્યો નથી.અન્ય આધારો સાથે, અમે આ કેસમાં ચિંતિત નથી.જે બે બાબતો પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે એવા કિસ્સાઓ છે કે જ્યાં આવકનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હોય અથવા અતિશય રાહતનો વિષય બનાવવામાં આવ્યો હોય.અહીં એ નોંધવું જોઈએ કે ૩૦ જુલાઈ, ૧૯૫૭નો આદેશ માત્ર એ આધાર પર આધારિત હતો કે અતિશય રાહતની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.તે એવું માનતો ન હતો કે આવકનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હતું.

અમને એવું લાગતું નથી કે તે એવો કેસ છે જ્યાં પ્રતિવાદીની આવકનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હતું અથવા જ્યાં તે આવકની ગણતરીમાં અતિશય રાહત આપવામાં આવી હતી.આ એક એવો કેસ છે જેમાં કરવેરાની અગાઉથી ચૂકવણી કરવામાં આવી હતી અને જે સમયગાળા માટે કરવેરાની ચૂકવણી કરવામાં આવી હતી તે માટે અનુગામી નિયમિત આકારણી પર જાણવા મળ્યું હતું કે જે ચૂકવણી કરવામાં આવી હતી તે વાસ્તવમાં બાકી હતી તેના કરતા વધારે હતી.આ ખરેખર વધુ પડતા મૂલ્યાંકનનો કેસ છે, જોકે તે માત્ર કામચલાઉ છે અને ઓછું મૂલ્યાંકન નથી.વ્યાજની ચુકવણી કોઈ પણ અર્થમાં આવકની ગણતરીમાં આપવામાં આવેલી રાહત નહોતી, તે સમયે અમલમાં રહેલા

કાયદા અનુસાર ગણતરીના દરે ચૂકવણી કરવામાં આવતી હતી.કાયદાના અનુગામી સુધારાને ધ્યાનમાં રાખીને અને મૂળ આકારણી કરવામાં આવી હતી તે તારીખને આવરી લેતી આ સુધારેલી જોગવાઈને પૂર્વલક્ષી કામગીરી આપવામાં આવી હોવાથી, જો સુધારેલા કાયદા અનુસાર વ્યાજની ગણતરી કરવી હોય તો નાની રકમ વ્યાજ તરીકે ચૂકવવાપાત્ર હોઈ શકે છે.પરંતુ જ્યારે તેની ગણતરી કરવામાં આવી ત્યારે નવો કાયદો હકીકતમાં ન હતો અને તેથી, ગણતરી તે સમયે અમલમાં રહેલા કાયદા અનુસાર કરવામાં આવી હતી.તે ગણતરી કલમ ૩૪ હેઠળ ફરીથી ખોલી શકાતી નથી કારણ કે એવું કહી શકાતું નથી કે તે કાં તો ઓછા મૂલ્યાંકનનો કેસ છે અથવા અતિશય રાહત આપવામાં આવી છે.તે ખરેખર એક એવો કેસ છે જ્યાં વ્યાજ ચૂકવવાની રાજ્યની વૈધાનિક જવાબદારીને ઊંચા આંકડાથી ઘટાડીને નીચલા આંકડામાં ઘટાડવામાં આવી હતી.તેથી, તદ્દન સ્પષ્ટ રીતે તે કલમ ૩૪ ની અંદરનો કેસ ન હતો.

અમને કરવેરાની માંગની નોટિસના સ્વરૂપમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ફોર્મ દર્શાવે છે કે કલમ ૧૮એ હેઠળ કરવેરાના વ્યાજની ગણતરીમાં ધ્યાનમાં લેવી પડશે.તેથી, એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે વ્યાજ એ કરવેરાનો એક ભાગ છે અને જ્યારે કરદાતાને બાકી કરતાં વધુ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવ્યું હતું, ત્યારે તેને વધુ પડતી રાહત આપવામાં આવી હતી.જેમ કે પ્રતિવાદી વતી હાજર રહેલા શ્રી કોલાહે યોગ્ય રીતે નિર્દેશ કર્યો હતો,

આ ફોર્મનું ખોટું વાંચન છે.ફોર્મમાં ચૂકવવાપાત્ર કરની યોજ્જી રકમનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ માંગની રકમ દર્શાવવા માટે ચોક્કસ વ્યાજની કપાતની જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી.તેથી માંગ પર પહોંચવામાં તેના અનુસાર જે વ્યાજ કાપવું પડતું હતું તે કરનો ભાગ નથી.ઓછામાં ઓછું તેની આ રીતે સારવાર કરવામાં આવતી નથી.આ દલીલનો નિકાલ કરવા માટે આ પૂરતું છે.

ત્યારબાદ આપણને કલમ ૧૮એની પેટા-કલમો (૮) અને (૧૧) નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો. પેટા-કલમ (૮) કરદાતા દ્વારા ચોક્કસ વ્યાજની ચુકવણીની જોગવાઈ કરે છે અને પેટા-કલમ (૧૧) કહે છે કે કલમ ૧૮એની જોગવાઈઓ હેઠળ કરદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલા દંડ અથવા વ્યાજ સિવાયની કોઈપણ રકમને કરની ચુકવણી તરીકે ગણવામાં આવશે.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે આ બે પેટા-કલમોની જોગવાઈઓ દર્શાવે છે કે અમે જે વ્યાજ સાથે સંબંધિત છીએ તે કરવેરાનો એક ભાગ છે, અને તેથી, જ્યારે કરદાતાને બાકી કરતાં વધુ વ્યાજની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, ત્યારે તેને વધુ પડતી રાહત આપવામાં આવી હતી.આ દેખીતી રીતે ગેરમાર્ગે દોરનારું છે.પેટા-કલમો કરદાતા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ સાથે સંબંધિત છે અને અમે આ કિસ્સામાં સરકાર દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ સાથે સંબંધિત છીએ.

છેલ્લે, અમારું ધ્યાન એમ. ચોકલિંગમ વિરુદ્ધ આવકવેરાના કમિશનર, મદ્રાસ તરફ દોરવામાં આવ્યું હતું [(૧) (૧૯૮૩) સપ.૧એસ. સી. આર. ૫૦૦], જેમાં આવકવેરાના કાયદાની કલમ ૩૫ની જોગવાઈનો ઉલ્લેખ કરતા આ અદાલતે નિરીક્ષણ કર્યું હતું:"વિભાગના વિદ્વાન વકીલે ખોટી દલીલ કરી હતી કે દંડાત્મક વ્યાજ ઉમેરવું એ પરંતુકમાં જણાવ્યા મુજબ મૂલ્યાંકનમાં વધારો નથી.તે બીજું શું હોઈ શકે તે આપણે જોઈ શકતા નથી.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે આ દર્શાવે છે કે દંડાત્મક વ્યાજ કરવેરાનો એક ભાગ છે.અમને એવું નથી લાગતું.કોઈ પણ સંજોગોમાં, અમે અહીં દંડાત્મક હિતના કેસ સાથે સંબંધિત નથી.સ્પષ્ટપણે એવું સૂચન કરી શકાતું નથી કે 'કરદાતા દ્વારા કરવેરા તરીકે અગાઉથી ચૂકવવામાં આવેલી રકમ માટે સરકાર દ્વારા કરદાતાઓને ચૂકવવાપાત્ર વ્યાજ, કરદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવતો કર છે.

સુનાવણીમાં રાજ્યના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરવા માટે પરવાનગી માંગી હતી કે ૩૦ જુલાઈ, ૧૯૫૭ ના આદેશને આવકવેરાના કાયદાની કલમ ૩૫ હેઠળ સમર્થન આપી શકાય છે. આ રજા નકારી કાઢવામાં આવી હતી કારણ કે આ મુદ્દો નીચેની અદાલતમાં ઉઠાવવામાં આવ્યો ન હતો અને મહેસૂલ સત્તાવાળાઓ દ્વારા કાયદાની કલમ ૩૪ હેઠળ સ્પષ્ટપણે કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.

તેથી, આ અપીલને ખર્ચ સાથે રદ કરવી જોઈએ અને અમે તે મુજબ
આદેશ આપીએ છીએ.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.